

Διάλεξη 8: Ανάλυση ευστάθειας & Συναγωγή και διάχυση

Χειμερινό εξάμηνο 2008

Προηγούμενη παρουσίαση...

- Ολοκληρώσαμε τη συζήτηση για τα σχήματα χρονικά μεταβαλλόμενης ροής
 - » Ιδιότητες του άρητου σχήματος (implicit)
 - » Ιδιότητες του σχήματος Crank Nicholson
- Αναλύσαμε το λάθος αποκοπής
 - » Είδαμε ότι οι προσεγγίσεις μέσης τιμής είναι δεύτερης τάξης
 - » Το άρητο σχήμα (implicit) είναι πρώτης τάξης

Οργάνωση παρουσίασης

- Ανάλυση ευστάθειας κατά Von Neumann
 - » εφαρμογή στο ρητό σχήμα (explicit scheme) και συζήτηση των ορίων ευστάθειας
- Θα δούμε δύο σχήματα διακριτοποίησης των όρων συναγωγής
 - » Σχήμα κεντρικών διαφορών
 - » Σχήμα ανάντη (Upwind) διαφορών

Ανάλυση ευστάθειας κατά Von Neumann

- Για μόνιμα προβλήματα:
 - » Μπορούμε να βρούμε μία λύση χρησιμοποιώντας επαναληπτικούς επιλυτές;
- Για χρονικά μεταβαλλόμενα προβλήματα:
 - » Είναι η αριθμητική μέθοδο 'κλεισμένη' στο χρόνο εάν το αρχικό πρόβλημα έχει λύση 'κλεισμένη' στο χρόνο;
- Σημειώστε την αναλογία μεταξύ των επαναλήψεων και του χρονικού βήματος!

Ευστάθεια του ρητού σχήματος (Explicit)

- Θεωρούμε το ρητό σχήμα σε μία διάσταση:

$$a_P \phi_P = a_E \phi_E^0 + a_W \phi_W^0 + (a_P^0 - a_E - a_W) \phi_P^0$$

$$a_E = \frac{\Gamma_e}{(\delta x)_e}$$

$$a_W = \frac{\Gamma_w}{(\delta x)_w}$$

$$a_P^0 = \frac{\rho \Delta x}{\Delta t}$$

$$a_P = a_P^0$$

Ορισμός λάθους

- Θεωρούμε ότι Φ είναι η 'ακριβής λύση' του συστήματος διακριτών εξισώσεων.
»Αυτή είναι η λύση για άπειρη ακρίβεια δεκαδικών σημείων
- Υποθέτουμε ότι για την ακρίβεια της μηχανής μας η λύση είναι ϕ
- Ορίζουμε το λάθος: $\varepsilon = \phi - \Phi$
- Αντικαθιστούμε στο διακριτό σύστημα της εξίσωσης:

$$a_P (\Phi_P + \varepsilon_P) = a_E (\Phi_E^0 + \varepsilon_E^0) + a_W (\Phi_W^0 + \varepsilon_W^0) + (a_P^0 - a_E - a_W) (\Phi_P^0 + \varepsilon_P^0)$$

- Αλλά το Φ ικανοποιεί ακριβώς τη λύση του συστήματος.

Εξίσωση λάθους

- Έτσι το λάθος ικανοποιεί τη σχέση:

$$a_P \varepsilon_P = a_E \varepsilon_E^0 + a_W \varepsilon_W^0 + (a_P^0 - a_E - a_W) \varepsilon_P^0$$

- Αναπτύσσοντας σε σειρά Fourier έχουμε:

$$\varepsilon(x, t) = \sum_m e^{\sigma_m t} e^{i\lambda_m x} \quad m = 0, 1, 2, \dots, M$$

$$\lambda_m = \frac{m\pi}{L}, \quad m = 0, 1, 2, \dots, M$$

Συντελεστής ενίσχυσης

- Αν σ_m πραγματικός και μεγαλύτερος από το μηδέν το λάθος μεγαλώνει καθώς περνά ο χρόνος
- Αν σ_m πραγματικός και μικρότερος από το μηδέν το λάθος μικραίνει καθώς περνά ο χρόνος
- Υποθέτουμε ότι είναι μιγαδικός αριθμός (άρα η λύση παλινδρομεί στο χρόνο)

- Ορίζουμε τον συντελεστή ενίσχυσης:
$$\frac{\varepsilon(x, t + \Delta t)}{\varepsilon(x, t)}$$

- Επειδή το πρόβλημα είναι γραμμικό, μπορούμε να δούμε την συμπεριφορά ενός μόνο όρου:

$$\varepsilon = e^{\sigma_m t} e^{i\lambda_m x}$$

Συντελεστής ενίσχυσης (συνέχεια)

- Αντικαθιστούμε στην διακριτή εξίσωση

$$a_P e^{\sigma_m(t+\Delta t)} e^{i\lambda_m x} = e^{\sigma_m t} \left(a_E e^{i\lambda_m(x+\Delta x)} + a_W e^{i\lambda_m(x-\Delta x)} \right) + (a_P^0 - a_E - a_W) e^{\sigma_m t} e^{i\lambda_m x}$$

- Διαιρούμε όλους τους όρους με $a_P e^{\sigma_m t} e^{i\lambda_m x}$

- και έχουμε
- $$e^{\sigma_m \Delta t} = \frac{a_E}{a_P} e^{i\lambda_m \Delta x} + \frac{a_W}{a_P} e^{-i\lambda_m \Delta x} + \frac{a_P^0 - a_E - a_W}{a_P}$$

Συντελεστής ενίσχυσης (συνέχεια)

- Αντικαθιστούμε τους συντελεστές a_p , a_{0p} και a_{nb} (θεωρώντας ότι το πλέγμα είναι ομοιόμορφο) και έχουμε:

$$e^{\sigma_m \Delta t} = \frac{\Gamma \Delta t}{\rho (\Delta x)^2} \left(e^{i\lambda_m \Delta x} + e^{-i\lambda_m \Delta x} \right) + \left(1 - \frac{2\Gamma \Delta t}{\rho (\Delta x)^2} \right)$$

- Ορίζουμε

$$\beta = \lambda_m \Delta x$$

έτσι ώστε

$$e^{i\lambda_m \Delta x} + e^{-i\lambda_m \Delta x} = 2 \cos \beta = 2 - 4 \sin^2 \frac{\beta}{2}$$

Συντελεστής ενίσχυσης (συνέχεια)

- Έτσι

$$\frac{\varepsilon(x, t + \Delta t)}{\varepsilon(x, t)} = e^{\sigma_m \Delta t} = 1 - \frac{4\Gamma \Delta t}{\rho(\Delta x)^2} \sin^2 \frac{\beta}{2}$$

$$r = \frac{\Gamma \Delta t}{\rho \Delta x^2}$$

- Για ένα σταθερό σχήμα:

$$\left| \frac{\varepsilon(x, t + \Delta t)}{\varepsilon(x, t)} \right| \leq 1$$

Συντελεστής ενίσχυσης (συνέχεια)

- Για ευστάθεια

$$|1 - 4r \sin^2 \beta| \leq 1$$

$$\text{ή} \quad -1 \leq 1 - 4r \sin^2 \beta \leq 1$$

$$-2 \leq -4r \sin^2 \beta \leq 0 \quad \text{ή} \quad 0 \leq 4r \sin^2 \beta \leq 2$$

- Επειδή

$$0 \leq \sin^2 \beta \leq 1 \quad 0 \leq 4r \leq 2 \quad \text{ή} \quad 0 \leq r \leq \frac{1}{2}$$

Όρια ευστάθειας

- Στη μονοδιάστατη περίπτωση, το όριο ευστάθειας είναι: $\Delta t \leq \frac{\rho(\Delta x)^2}{2\Gamma}$

- Στη δισδιάστατη περίπτωση, αναπτύσσουμε το λάθος ως:

$$\varepsilon(x, y, t) = e^{\sigma_m t} e^{i\lambda_m x} e^{i\lambda_n y}$$

- Υποθέτοντας ότι $\Delta x = \Delta y$

$$\Delta t \leq \frac{\rho(\Delta x)^2}{4\Gamma}$$

Περίληψη

- Η ανάλυση ευστάθειας κατά Von Neumann δίνει το ίδιο όριο ευστάθειας όπως και όταν θεωρήσαμε ότι όλοι οι συντελεστές πρέπει να είναι θετικοί για το ρητό σχήμα
- Όμως το όριο ευστάθειας που έχουμε από την ανάλυση ευστάθειας είναι πιο ακριβές
- Παρόμοια ανάλυση για το άρητο σχήμα δείχνει ότι είναι πάντα σταθερό
- Επίσης και το σχήμα Crank-Nicholson είναι πάντα σταθερό
 - » Μπορεί να παρουσιαστούν περιοδικές λύσεις όταν οι συντελεστές είναι αρνητικοί, αλλά κατά κανόνα επιτυγχάνεται λύση

Μόνιμη εξίσωση αγωγής-συναγωγής σε δύο διαστάσεις

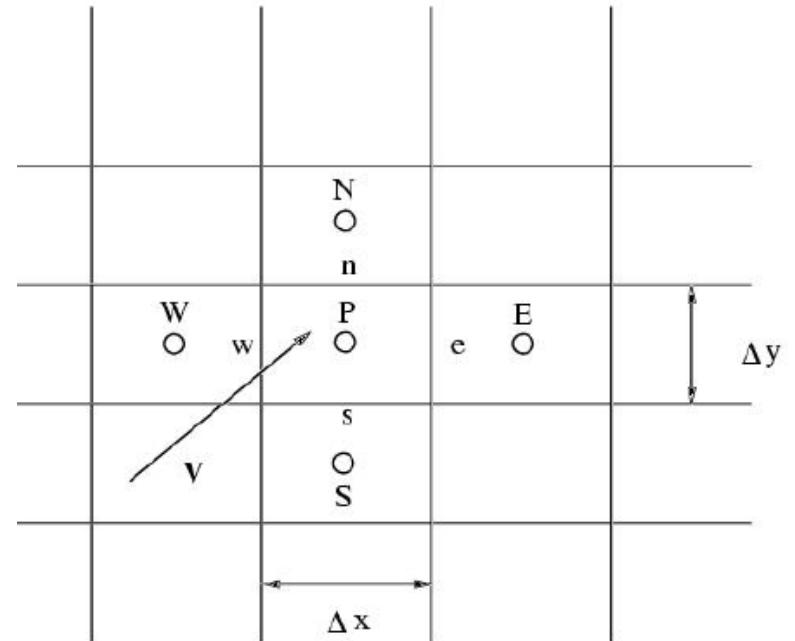
- Εξισώσεις ροής

$$\nabla \cdot \mathbf{J} = S$$

$$\mathbf{J} = \rho \mathbf{V} \phi - \Gamma \nabla \phi$$

$$\mathbf{V} = u\mathbf{i} + v\mathbf{j}$$

Υποθέτουμε ότι το πεδίο ροής είναι γνωστό

Υποθέτουμε Καρτεσιανό δομημένο πλέγμα

Διακριτοποίηση

- Ως συνήθως ολοκληρώνουμε σε κάθε όγκο ελέγχου:

$$\int_{\Delta\mathcal{V}} \nabla \cdot \mathbf{J} d\mathcal{V} = \int_{\Delta\mathcal{V}} S d\mathcal{V}$$

- Εφαρμόζουμε το θεώρημα της απόκλισης και γραμμικοποιούμε τους όρους πηγής:

$$\int_A \mathbf{J} \cdot d\mathbf{A} = \bar{S} \Delta\mathcal{V}_P$$

$$\mathbf{J}_e \cdot \mathbf{A}_e + \mathbf{J}_w \cdot \mathbf{A}_w + \mathbf{J}_n \cdot \mathbf{A}_n + \mathbf{J}_s \cdot \mathbf{A}_s = (S_C + S_P \phi_P) \Delta\mathcal{V}_P$$

Τίποτα διαφορετικό
μέχρι στιγμής

Διακριτοποίηση (συνέχεια)

- Τα διανύσματα επιφανείας:

$$\mathbf{A}_e = \Delta y \mathbf{i}$$

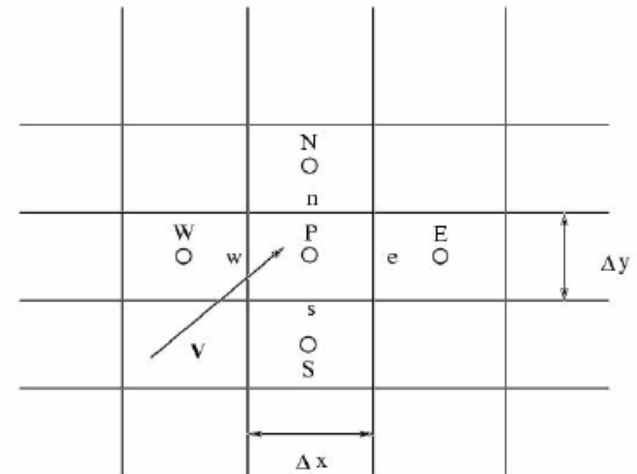
$$\mathbf{A}_w = -\Delta y \mathbf{i}$$

$$\mathbf{A}_n = \Delta x \mathbf{j}$$

$$\mathbf{A}_s = -\Delta x \mathbf{j}$$

- Ροή π.χ. Στη πλευρά east:

$$\mathbf{J}_e \cdot \mathbf{A}_e = (\rho u \phi)_e \Delta y - \Gamma_e \Delta y \left(\frac{\partial \phi}{\partial x} \right)_e$$

- Ρυθμός ροής στη πλευρά east:

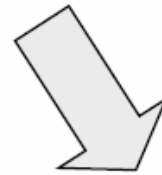
$$F_e \phi_e$$

$$F_e = (\rho u)_e \Delta y$$

Όρος διάχυσης

- Γράφουμε τον όρο διάχυσης όπως συνήθως υποθέτοντας γραμμικό προφίλ μεταξύ (E,P):

$$\mathbf{J}_e \cdot \mathbf{A}_e = (\rho u \phi)_e \Delta y - \Gamma_e \Delta y \left(\frac{\partial \phi}{\partial x} \right)_e$$

$$-D_e (\phi_E - \phi_P)$$

$$D_e = \Gamma_e \frac{\Delta y}{(\delta x)_e}$$

Αριθμός Peclet για το πλέγμα

- Η ροή που περνά από την επιφάνεια $\mathbf{J}_e \cdot \mathbf{A}_e$ μπορεί να γραφεί με όρους των δύο συντελεστών:

$$D_e = \Gamma_e \frac{\Delta y}{(\delta x)_e}$$

$$F_e = (\rho u)_e \Delta y$$

- Ορίζουμε τον αριθμό Peclet του πλέγματος ως εξής:

$$Pe = \frac{F}{D} = \frac{\rho u \delta x}{\Gamma}$$

Σχήμα κεντρικών διαφορών (CDS)

- Υπολογίζουμε την τιμή του ϕ στην πλευρά χρησιμοποιώντας την μέση τιμή:

$$\phi_e = \frac{\phi_E + \phi_P}{2}$$

Θεωρούμε
ομοιόμορφο
πλέγμα

- Η συναγωγή διαμέσου της πλευράς e είναι:

$$F_e \frac{(\phi_E + \phi_P)}{2}$$

Ίδιο πρόσημο! Ίσως υπάρχει πρόβλημα...

CDS: Διακριτή εξίσωση

$$a_P \phi_P = \sum_{nb} a_{nb} \phi_{nb} + b$$

$$a_E = D_e - \frac{F_e}{2}$$

$$a_W = D_w + \frac{F_w}{2}$$

$$a_N = D_n - \frac{F_n}{2}$$

$$a_S = D_s + \frac{F_s}{2}$$

$$a_P = \sum_{nb} a_{nb} - S_P \Delta \mathcal{V}_P + (F_e - F_w + F_n - F_s)$$

$$b = S_C \Delta \mathcal{V}_P$$

Σημειώστε ότι

- υπάρχει δυνατότητα αρνητικών συντελεστών
- επιπλέον όρος ροής στο συντελεστή a_p

Επίλογος

- Στη παρούσα διάλεξη

Εφαρμόσαμε την ανάλυση ευστάθειας κατά Von Neumann

» εφαρμογή στο ρητό σχήμα (explicit scheme)

Είδαμε την γενική εξίσωση συναγωγής-διάχυσης σε δύο διαστάσεις

» Ο όρος της συναγωγής επιβάλλει τον προσδιορισμό του φ στις πλευρές

» Αναπτύξαμε το σχήμα κεντρικών διαφορών